

Sygn. akt III AUa 1378/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Joanna Baranowska

Sędziowie: SSA Iwona Szybka (spr.)

SSA Beata Michalska

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Sztuka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 września 2015 r. w Ł.

sprawy **J. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o wysokość emerytury

na skutek apelacji J. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 16 września 2014 r. sygn. akt VIII U 6096/13

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w ten tylko sposób, że ustala J. W. wysokość emerytury z uwzględnieniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 106,92% obliczonego w oparciu o wynagrodzenia z lat 1971, 1973 – 1990 i 1993;**
- 2. oddala apelację w pozostałej części.**

Sygn. akt III AUa 1378/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 września 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał J. W. emeryturę od 23 sierpnia 2013 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z korzystniejszych 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1971 r. od 2000 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 82,95 %.

Od powyższej decyzji odwołanie w dniu 1 października 2013 r. wniósł J. W. domagając się ponownego ustalenia wysokości emerytury.

Decyzją z dnia 2 października 2013 r. ZUS ponownie przeliczył emeryturę J. W. od 23 sierpnia 2013 r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1973 r. od 2000 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 103,89 % i został ustalony na podstawie lat 1973-1988, 1993-2000.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony ostatecznie domagał się doliczenia premii regulaminowej 20 %, dodatku stażowego 5 % oraz ryczałtu węglowego w wysokości 55 zł za okres od 1 stycznia 1973 r. do 31 grudnia 1974 r., przyjęcia wynagrodzenia za lata 1971-1972 na podstawie stawki godzinowej 10 zł wraz z premią regulaminową. Nadto, wnioskodawca zażądał ustalenia dochodów za czas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w latach 1989-1991 zgodnie ze świadectwem pracy.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 16 września 2014r. Sąd Okręgowy w Łodzi zmienił obie decyzje i ustalił, że od dnia 23 sierpnia 2013r. emerytura przyznana Janowi W. zostaje naliczona od wskaźnika wysokości podstawy wymiaru na poziomie 106,42% i ustalonego w oparciu o wynagrodzenia z lat 1971, 1973-1989, 1993, 2000 oraz oddalił odwołanie w pozostałej części.

Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach i rozważaniach: J. W. był zatrudniony od 25 sierpnia 1970 r. do 14 lipca 1973 r. w Zakładach (...) w Ł.. Od dnia 25 sierpnia 1970 r. otrzymał stanowisko powlekaacza tkanin w Zakładach (...) z wynagrodzeniem 7,10 zł na godzinę wraz z akordem. Z dniem 1 września 1970 r. uzyskał angaż na stanowisko brygadzysty zmianowego z wynagrodzeniem 10 zł na godzinę wraz z premią regulaminową. Od 14 czerwca 1971 r. J. W. uzyskał stanowisko przepuszczacza tkanin na maszynie drukarskiej z wynagrodzeniem 7,50 zł za godzinę – 75 % zarobku drukarza. Wynagrodzenie J. W. na stanowisku mistrza zmianowego wynosiło 2 700 zł miesięcznie wraz z premią regulaminową od 1 stycznia 1973 r. Od 1 maja 1973 r. odwołujący się uzyskał stanowisko mistrza. Jego wynagrodzenie zostało określone jako 2800 zł miesięcznie wraz z 400 zł dodatku funkcyjnego.

J. W. był zatrudniony w (...) Zakładach (...) w Ł. w okresie od 16 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1977 r. W tym okresie zajmował stanowiska mistrza a następnie kierownika zmianowego wykańczalni. Na ostatnio zajmowanym stanowisku otrzymał wynagrodzenie zasadnicze 4 000 zł wraz z dodatkiem funkcyjnym 800 zł, premią 1 066 zł oraz dodatkiem za pracę w nocy 200 zł. Wnioskodawca został przyjęty w dniu 16 lipca 1973 r. do (...) Zakładów (...) w Ł. na trzymiesięczny okres próbny a po jego upływie na czas nieokreślony na stanowisku mistrza drukarni. Jego wynagrodzenie było płatne zgodnie z warunkami przewidzianymi w Układzie Zbiorowym Pracy (...) Włókienniczego w wysokości 3 100 zł miesięcznie wraz z 400 zł dodatku funkcyjnego oraz 20 % premii i 55 zł ryczałtu. Odwołujący się, będąc zatrudnionym w (...) Zakładach (...) w Ł. pobierał dodatek stażowy za wieloletnią i nieprzerwaną pracę w jednostkach przemysłu lekkiego w wymiarze 5 %. Od 1 stycznia 1976 r. J. W. przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 3 400 zł miesięcznie wraz z 600 zł dodatku funkcyjnego oraz premią według zasad obowiązujących od 1 maja 1973 r. Z legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy wynikają zarobki otrzymywane przez niego w latach 1975-1977, co zostało przyjęte przez ZUS w podanych tam wysokościach.

Od 2 listopada 1989 r. do 30 kwietnia 1991 r. ubezpieczony pracował w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierownika magazynu. Na ostatnio zajmowanym stanowisku otrzymywał 1 200 000 zł miesięcznie płacy zasadniczej wraz z premią uznaniową. Przy przyjęciu za okres pracy w:

Zakładach (...) w Ł. od 1 września 1970 r. stawki 10 zł za godzinę, od 14 sierpnia 1971 r. stawki 7,50 zł za godzinę, od 1 stycznia 1973 r. 2 700 zł miesięcznie, od 1 maja 1973 r. 2 800 zł miesięcznie wraz z dodatkiem funkcyjnym 400 zł;

w (...) Zakładach (...) w Ł. 5 % dodatku stażowego oraz 3 100 zł wynagrodzenia zasadniczego i 400 zł dodatku funkcyjnego;

w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. 1 200 000 zł za miesiąc kwiecień 1991 r.

wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych 1971, 1973-1989, 1993, 2000 wyniósł 106,42 %. I jest wyższy niż dotychczasowy. Przyjęte do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 106,42 % wynagrodzenia w poszczególnych latach oraz indywidualne wskaźniki za te lata wyniosły:

- w 1971 r. – podstawa wymiaru 21 215,00 zł; wskaźnik 74,98 %;

- w 1973 r. – podstawa wymiaru 38 806,61 zł; wskaźnik 115,58 %;

- w 1974 r. – podstawa wymiaru 43 860,00 zł; wskaźnik 114,76 %;
- w 1975 r. – podstawa wymiaru 52 771,00 zł; wskaźnik 112,38 %;
- w 1976 r. – podstawa wymiaru 61 642,00 zł; wskaźnik 119,99 %;
- w 1977 r. – podstawa wymiaru 72 872,00 zł; wskaźnik 132,13 %;
- w 1978 r. – podstawa wymiaru 44 886,00 zł; wskaźnik 76,54 %;
- w 1979 r. – podstawa wymiaru 74 578,00 zł; wskaźnik 116,68 %;
- w 1980 r. – podstawa wymiaru 89 585,00 zł; wskaźnik 123,60 %;
- w 1981 r. – podstawa wymiaru 115 858,00 zł; wskaźnik 125,57 %.
- w 1982 r. – podstawa wymiaru 150 052,00 zł; wskaźnik 107,51 %.
- w 1983 r. – podstawa wymiaru 236 059,00 zł; wskaźnik 135,90 %.
- w 1984 r. – podstawa wymiaru 267 275,00 zł; wskaźnik 132,28 %.
- w 1985 r. – podstawa wymiaru 249 160,00 zł; wskaźnik 103,79 %.
- w 1986 r. – podstawa wymiaru 252 751,00 zł; wskaźnik 87,41 %.
- w 1987 r. – podstawa wymiaru 328 740,00 zł; wskaźnik 93,87 %.
- w 1988 r. – podstawa wymiaru 636 618,00 zł; wskaźnik 99,93 %.
- w 1989 r. – podstawa wymiaru 2 174 334,00 zł; wskaźnik 87,64 %.
- w 1993 r. – podstawa wymiaru 48 123 300,00 zł; wskaźnik 100,38 %.
- w 2000 r. – podstawa wymiaru 15 598,37 zł; wskaźnik 67,57 %.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za częściowo zasadne. Powołał się na art. 114 ust. 1, art. 53 ust. 1, art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Ostatecznie spór sprowadzał się do wysokości zarobków uzyskiwanych przez ubezpieczonego w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) w Ł. od 25 sierpnia 1970 r. do 14 lipca 1973 r., w (...) Zakładach (...) w Ł. w okresie od 16 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1977 r. oraz w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. od 2 listopada 1989 r. do 30 kwietnia 1991 r. W pismach z dnia 4 marca 2014 r. oraz 17 marca 2014 r. ubezpieczony ponownie zmodyfikował swoje żądanie, wnosząc o doliczenie premii regulaminowej 20 %, dodatku stażowego 5 % oraz ryczałtu węglowego w wysokości 55 zł za okres od 1 stycznia 1973 r. do 31 grudnia 1974 r. podczas zatrudnienia w Zakładach (...) w Ł.. Wniósł ponadto o przyjęcie wynagrodzenia za lata 1971-1972, w czasie których był zatrudniony na stanowisku brygadzysty zmianowego w Zakładach (...) w Ł. do dnia 1 stycznia 1973 r., gdy awansował na mistrza zmianowego- wynagrodzenia w wysokości ustalonej na podstawie stawki godzinowej 10 zł wraz z premią regulaminową. Nadto, wnioskodawca zażądał ustalenia dochodów za czas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w latach 1989-1991 zgodnie ze świadectwem pracy. Organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto za okres od 16 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1974 r. podane w angażach wynagrodzenie zasadnicze oraz dodatek funkcyjny, zatem nie przyjęto 20 % premii i ryczałtu w wys.55 zł. Mając powyższe na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę

dokumentacji związanej ze spornym okresem pracy oraz dopuścił dowód z zeznań ubezpieczonego. Żadnych świadków na okoliczność uzyskiwanych przez siebie zarobków wnioskodawca nie zgłosił.

Za objęte sporem okresy zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładach (...) w Ł. od 25 sierpnia 1970 r. do 14 lipca 1973 r. zachowały się angaże określające wynagrodzenie godzinową stawką wynagradzania. Odwołujący się od dnia 25 sierpnia 1970 r. otrzymał 7,10 zł na godzinę wraz z akordem, od dnia 1 września 1970 r. 10 zł na godzinę wraz z premią regulaminową, od 14 czerwca 1971 r. otrzymał 7,50 zł za godzinę, od dnia 1 stycznia 1973 r. 2 700 zł miesięcznie wraz z premią regulaminową, a od dnia 1 maja 1973 r. 2 800 zł miesięcznie wraz z 400 zł dodatku funkcyjnego.

Zdaniem Sądu Okręgowego spełnione zostały podstawy do uwzględnienia odwołania wnioskodawcy w takim zakresie, w jakim żądał on uwzględnienia za nieudokumentowane okresy pracy w tym zakładzie wynagrodzenia wyliczonego z jego stawki osobistego zaszerogowania wynikającej z angaży. Stąd hipotetyczne wyliczenie w tym zakresie przy przyjęciu 10 zł na godzinę od 1 września 1970 r., od 14 czerwca 1971 r. - 7,50 zł na godzinę, od 1 stycznia 1973 r. - 2 700 zł miesięcznie i od 1 maja 1973 r. - 2 800 zł miesięcznie + 400 zł dodatku funkcyjnego, gdyż było to wynagrodzenie, które wnioskodawca realnie otrzymywał. Sąd wskazał, że nie można było przyjąć, że w latach 1971-1972 wnioskodawca zarabiał 10 złotych na godzinę, bowiem z angaży wynika, że od 14 czerwca 1971 r. J. W. płacono 7,50 zł na godzinę. Ponadto Sąd Okręgowy zauważył, że z angaży wynika, że poza wynagrodzeniem zasadniczym wnioskodawcy przysługiwała także premia regulaminowa. Jednak w angaży obowiązującym od dnia 1 września 1970 r. wysokość tej premii nie została określona ani procentowo, ani kwotowo, a poza angażami brak jest innych dokumentów potwierdzających fakt wypłaty premii i w jakiej wysokości.

Odnośnie wysokości wynagrodzenia J. W. w (...) Zakładach (...) w Ł. w okresie od 16 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1977 r., to Sąd Okręgowy wskazał, że za ten okres wnioskodawca domagał się doliczenia mu dodatku stażowego w wysokości 5%, premii regulaminowej w wysokości 20% i ryczału w kwocie 55 zł. Oceniając żądanie wnioskodawcy Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów pracowniczych, że wynagrodzenie ubezpieczonego od 16 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1975 r. wynosiło 3 100 zł miesięcznie plus 400 zł dodatku funkcyjnego, 20 % premii, 55 zł ryczału oraz 5% dodatku stażowego. Od 1 stycznia 1976 r. ubezpieczonemu przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 3 400 zł miesięcznie plus 600 zł dodatku funkcyjnego i premia według zasad obowiązujących od 1 maja 1973 r. Natomiast na ostatnio zajmowanym stanowisku ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze 4 000 zł plus dodatek funkcyjny 800 zł, premię 1 066 zł oraz dodatek za pracę w nocy 200 zł. Z przedłożonych dokumentów wynika, że wnioskodawca podczas zatrudnienia w Zakładach (...) w Ł. od 16 lipca 1973 r. miał przyznany ryczałt, który wynosił 55 zł, jednakże wnioskodawca w żaden sposób nie wykazał z jakiego tytułu był on przyznawany oraz czy podlegał składkowaniu. Dlatego też dodatek ten nie podlega uwzględnieniu. Uwzględnieniu podlegał natomiast dodatek stażowy, bo wynika z niekwestionowanego przez organ rentowy zaświadczenia z dnia 3 czerwca 1980 r.

Odnośnie premii, to Sąd Okręgowy wskazał, że nie było możliwe aby w podstawie wymiaru emerytury uwzględnić premie za ten okres pracy, gdyż ubezpieczony w sposób pewny i konkretny nie wykazał w jakiej wysokości premia była mu wypłacana i z jakiego tytułu. Nie przedstawił także zakładowego regulaminu premiowania. Przy przyjęciu go do firmy wskazano na 20% premii, ale nie wiadomo z jakiego tytułu. Wnioskodawca twierdził, iż była także regulaminowa, jak w poprzednim zakładzie pracy, bo miał przeniesienie służbowe, ale żadnych dowodów na tę okoliczność nie przedstawił. Także z angaży znajdującego się na kartach ZUS nie wynika, że premia była regulaminowa, zaś porównanie świadectwa pracy z wynagrodzeniem zasadniczym 4 000 zł i premią 1 066 zł nie wskazuje w żadnym razie, że było to 20% od wynagrodzenia zasadniczego. Supozycja wnioskodawcy, iż skoro za okres od 1975 r. do 1977 r. przyjęto wynagrodzenie z legitymacji łącznie z premią, to premie miał także wcześniej jest dowolna, gdyż z twierdzenia tego nie wynika jej wysokość, ani też jej charakter. Sąd Okręgowy podkreślił, że przy ustaleniu podstawy wymiaru emerytury z dokumentacji innej niż dokumentacja płacowa uwzględnieniu, jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub ubezpieczenie społeczne, podlegają tylko te składniki wynagrodzenia których wypłata w określonej wysokości oraz fakt odprowadzenia składki na ubezpieczenie społeczne jest niewątpliwy. W kwestii tej nie może istnieć żaden stan niepewności. Dlatego też brak było podstaw aby w objętych sporem latach

zatrudnienia za podstawę wymiaru składek, poza wynagrodzeniem zasadniczym, przyjąć także dodatkowy składnik wynagrodzenia w postaci premii.

Odnosnie wysokości wynagrodzenia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w okresie od 2 listopada 1989 r. do 30 kwietnia 1991 r., to Sąd Okręgowy wskazał, że był on zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierownika magazynu. Na ostatnio zajmowanym stanowisku otrzymywał 1 200 000 zł miesięcznie płacy zasadniczej wraz z premią uznaniową. Z całą pewnością można przyjąć, zgodnie ze świadectwem pracy wystawionym w dniu 30 kwietnia 1991 r., że ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie zasadnicze właśnie w takiej kwocie za miesiąc kwiecień 1991 r. Ubezpieczony nie wykazał jednak, że przez cały okres zatrudnienia otrzymywał takie wynagrodzenie. Nie wykazał też, że otrzymywał premię uznaniową i w jakiej kwocie.

Reasumując, Sąd Okręgowy nie uwzględnił w podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne premii za okres zatrudnienia w Zakładach (...) w Ł., premii i ryczałtu za okres od 16 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1974 r. w (...) Zakładach (...) w Ł. oraz jednakowego wynagrodzenia za okres zatrudnienia w (...).

Apelację od powyższego wyroku wniósł J. W..

W uzasadnieniu wskazał, że domaga się obliczenia emerytury z uwzględnieniem 55 zł ryczałtu oraz premii w wysokości 20% za lata 1973-1974. Wniósł też aby zarobki z 1990r. w A. ustalić w takiej wysokości jak w roku 1989.

Na rozprawie apelacyjnej ubezpieczony sprecyzował swoje żądanie i wskazał, że domaga się doliczenia do podstawy wymiaru 20% premii miesięcznie liczonej od wynagrodzenia zasadniczego oraz ryczałtu w wysokości 55 zł miesięcznie za okres od 16 lipca 1973r. do 31 grudnia 1974. Na tej rozprawie ubezpieczony złożył też umowę o pracę z PZ (...) w Ł. zawartą 1 listopada 1990r.

Sąd Apelacyjny dodatkowo ustalił:

W dniu 1 listopada 1990r. J. W. zawarł umowę o pracę z PZ (...) w Ł. na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy. Powierzono mu obowiązki kierownika magazynu za wynagrodzeniem zasadniczym 1 200 000 zł plus premia uznaniowa.

(dowód: umowa k. 88).

Przyjmując, że w roku 1990 J. W. otrzymał wynagrodzenie w kwocie: 3 095 000 zł za okres od stycznia 1990 r. do kwietnia 1990 r., 679 050 zł miesięcznie za miesiące maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień i październik 1990r. oraz po 1 200 000 zł miesięcznie za miesiące listopad i grudzień 1990r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 106,92% i jest wyższy niż dotychczas obliczony. Wskaźnik ten wyliczony został z lat 1971, 1973-1990, 1993.

(dowód: wyliczenie k. 69-74 akt rentowych)

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja okazała się częściowo zasadna.

Ja wynika z akt sprawy ubezpieczony nie zgodził się z wysokością przyznanej przez organ rentowy emerytury.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. W myśl ustępu 6 na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie

20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Ubezpieczony zakwestionował wysokość wynagrodzenia przyjętego przez ZUS, jako podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne. Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego uwzględnił część żądań skarżącego i ustalił nowy wyższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury. Sąd Okręgowy nie uwzględnił żądania ustalenia wynagrodzenia w latach 1971-1972 przy przyjęciu, że wnioskodawca zarabiał 10 złotych na godzinę, bowiem z angażu wynika, że od 14 czerwca 1971 r. J. W. płacono 7,50 zł na godzinę. Nie uwzględnił też żądania w zakresie premii regulaminowej, bowiem w angażu obowiązującym od dnia 1 września 1970 r. wysokość tej premii nie została określona ani procentowo, ani kwotowo, a poza angażami brak jest innych dokumentów potwierdzających fakt wypłaty premii i w jakiej wysokości. Z treści apelacji wynika, że ubezpieczony z tym rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego się zgadza.

Sąd Okręgowy nie uwzględnił też żądania ubezpieczonego aby w okresie zatrudnienia od 16 lipca 1973r. do 31 grudnia 1974r., uwzględnić w podstawie wymiaru emerytury premię w wysokości 20% miesięcznie i ryczałt w wysokości 55 zł miesięcznie. I z tym rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego ubezpieczony się nie zgadza. Uzasadniając swoje stanowisko odnośnie ryczałtu, to Sąd Okręgowy podniósł, że wnioskodawca w żaden sposób nie wykazał z jakiego tytułu był ryczałt przyznawany i, że podlegał on oskładkowaniu. Odnośnie natomiast premii, Sąd Okręgowy wskazał, że ubezpieczony w sposób pewny i konkretny nie wykazał w jakiej wysokości premia była mu wypłacana i z jakiego tytułu. Nie przedstawił także zakładowego regulaminu premiowania. Przy przyjęciu go do firmy wskazano na 20% premii, ale nie wiadomo z jakiego tytułu. Wnioskodawca twierdził, iż była także regulaminowa, jak w poprzednim zakładzie pracy, bo miał przeniesienie służbowe, ale żadnych dowodów na tę okoliczność nie przedstawił. Także z angażu nie wynika, że premia była regulaminowa, zaś porównanie świadectwa pracy z wynagrodzeniem zasadniczym 4 000 zł i premią 1 066 zł nie wskazuje w żadnym razie, że było to 20% od wynagrodzenia zasadniczego. Ponadto Sąd Okręgowy wyraził pogląd, że okoliczność, iż za okres od 1975 r. do 1977 r. przyjęto wynagrodzenie z legitymacji łącznie z premią, nie jest dowodem, że także w spornym okresie od 16 lipca 1973r. do 31 grudnia 1974r. miał te premię wypłaconą.

Sąd Apelacyjny podziela powyższe stanowisko Sądu Okręgowego. Istotnie zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uwzględnienie w podstawie wymiaru emerytury ani ryczałtu, ani premii z okresu zatrudnienia od 16 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1974 r. Trafnie Sąd Okręgowy podniósł, że przy ustaleniu podstawy wymiaru emerytury z dokumentacji innej niż dokumentacja płacowa uwzględnieniu, jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub ubezpieczenie społeczne, podlegają tylko te składniki wynagrodzenia których wypłata w określonej wysokości oraz fakt odprowadzenia składki na ubezpieczenie społeczne jest niewątpliwy. W kwestii tej nie może istnieć żaden stan niepewności.

W apelacji skarżący nie przedstawia żadnych argumentów, które pozwoliłyby na zmianę zaskarżonego wyroku poprzez ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem ryczałtu i premii w okresie od 16 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1974 r.

W tej części apelacja J. W. podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 kpc, o czym Sąd Apelacyjny orzekł w punkcie 2 wyroku.

Apelacja ubezpieczonego okazała się skuteczna w odniesieniu do wysokości wynagrodzenia uzyskanego przez skarżącego w roku 1990. W aktach rentowych w II pliku znajduje się potwierdzenie ubezpieczenia pracownika J. W. od dnia 2 listopada 1989r. W potwierdzeniu tym organ rentowy wpisał, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w roku 1989 wyniosła 1 358 100 zł, a za okres od 1 stycznia 1990r. do 30 kwietnia 1990r. wyniosła 3 095 000 zł. Jednocześnie zaznaczono, że „do 30 kwietnia 1990 r. brak wymeldowania”, a „od 1 maja 1990r. zakład rozliczał się globalnie”. Dokonując obliczenia wppw organ rentowy przyjął w 1990r. wynagrodzenie w kwocie 3 095 000 (za okres 01 – 04) plus za okres od 05 – 12, wynagrodzenie minimalne w kwocie 2 168 000 zł. W ocenie Sądu Apelacyjnego nie ma podstaw do tego aby w okresie od maja do grudnia 1990r. wysokość wynagrodzenia uwzględnić w najniższej możliwej wysokości. Zauważyć należy, ubezpieczony od samego początku pracował na tym

samym stanowisku kierownika magazynu. Jego wynagrodzenie na tym stanowisku już od listopada 1990r. wynosiło 1 200 000 zł., co jednoznacznie wynika z umowy o pracę złożonej na rozprawie apelacyjnej oraz ze świadectwa pracy. W takich okolicznościach, zasadnym jest, w ocenie Sądu Apelacyjnego przyjęcie, że w okresie od maja do października 1990r. włącznie ubezpieczony zarabiał miesięcznie co najmniej tyle, ile zarabiał miesięcznie na początku zatrudnienia, czyli w okresie od 1 listopada do 31 grudnia 1989r. Miesięczne wynagrodzenie w listopadzie i grudniu 1989r. wyniosło 679 050 zł. i jest niższe niż miesięczne z okresu od stycznia do kwietnia 1990r. Za miesiące listopada i grudzień 1990r. wynagrodzenie zostało udowodnione umową o pracę.

Biorąc powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 par. 1 kpc orzekł jak w punkcie 1 wyroku.